Ч. 317. (488). Львів, Пятниця дня 29 грудня 1916. Рік II.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В зайнятих територіях 4 коп.

Виходить що дня рано кромі понеділка.

Умова передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції: ЛЬВІВ, ул. Руска ч. 3.

Ціна оголошень:

За оголошеня числимо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 60 сот., за стрічку а в оповістках 80 сот., в редакційній части 1 К. Звідомленя про вінчаня, заручини і т. д. 1·50 К. за стрічку найменше 4 К. Дрібні оголошеня за слово 10 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошеня за окремою умовою. — За зміну адреси платить ся 50 сот.

Наша часопись в 1917 році.

З нагоди наближаючого ся кінця адміністраційного року звертаємо ся ще раз до наших прихильників. Не наводимо загально відомої співанки про скрутні відносини, серед яких війна поставила всі видавництва. — Кошти видавництва зросли непомірно; вислідом того було незначне підвисшене предплати. Справа та мабуть не потребує вже нині пояснень, скоро возьметь ся під увагу, що „Українське Слово“ опирає своє істноване виключно на своїх предплатниках.

Ми все стояти-мемо на тім становиську, що українська часопись має право користати лиш з гроший добутих від української суспільности, а нікого иньшого і то з гроший виразно призначених на цілі видавництва.

Не оповіщуємо приманчивого проспекту і не оголошуємо шумної програми... Наше становище ясне і з тої дороги не зійдемо ніколи.

Віримо лише в свої сили і будуємо лише на своїм!

„Українське Слово“ виходити-ме в р. 1917 як доси щодня крім понеділків, а предплата виносити-ме:

У Львові:

На рік	24·— К
„ півроку	12·— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

В краю і державі:

На рік	32·— К
„ півроку	16·— „
„ чвертьроку	8·— „
„ місяць	2·70 „

За границею:

в Німеччині на рік	37 марок
в Америці	11 долярів
в иньших державах	54 франків

Відповідь на швайцарську ноту.

У відповідь на ноту Швайцарії, силою якої вона прилучуєть ся до мирової акції Вільзона, вислав австрійський мінїстер заграничних справ швайцарськлму послови д. 27 с. м. таку відповідь;

„Підписаний мінїстер мав честь одержати ноту з д. 23 с. м., в котрій надзвичайний швайцарський посол і уповновласнений мінїстер др Charles Daniel Bourcart, по думці порученя свого правительства, подав йому ласкаво до відома, що Союзна Рада швайцарська бажає попертн крок піднятий через президента Сполучених Держав Америки у правительств воюючих держав в цїли покінченя теперішної війни і тривалого оминаня воєн в будучности.

Великодушний почин приняло ц. і к. правительство як найсимпатичнійше, що знайшло вислів у врученій вчера американському амбасадорови відповіди, долученій також у відписдо отсього письма.

Підписаний мінїстер ц. і к. двора і заграничних справ має честь просити подати се письмо до відома швайцарської Союзної Ради і осміляєть ся додати, що ц. і к. правительство в попертю мирових стремлїнь президента Вільзона Союзною Радою бачить вислів того благородного і людяного настрою, який Швайцарія від початку війни проявляла супроти всїх воюючих держав і старала ся його так обильно і успішно здійсняти“.

Таку саму відповідь Союзній Раді швайцарській вручило також німецьке правительство.

Світова війна.

Росія дальше проти мира.

ПЕТРОГРАД. Президент думи Родзянко заявив про ноту Вільзона, що ще не надійшла хвиля починати мирові переговори. Доперва по цілковитім знищеню Німеччини буде можна говорити про можливість заключеня мира, який запевнить світови будучність вільну від нового проливу крови.

Мілюков заявив, що в теперішних відносинах нема бесіди про яку-небудь інтервенцію і посередництво. Російські пропозиції під адресою Німеччини і на відворот, не довели би зовсім до вислїду, бо вони для обох сторін не до принятя.

РОДА-РОДА.

Над Стиром.

(Кінець).

Се виселенці! Москалі прогнали їх зі села і гнали аж по Стир. „Вперьод!“ — муркотїли козаки, а побої сипали ся на всї сторони. — Що?..' хочете, щоб вам Австріяки порозпорювали черева? різали груди?... А тимчасом Австріяки йшли, йшли, наближали ся чим раз близше... Чим раз більше натискали Австрійцї на московські дивізії. Вкінци покинула послїдня російська рота збігців, лишаючи їх без проводу, а самі повтікали. І вертають збігцї до своїх рідних сторін. Високо-навантажені вози, а на верху діти, дріб й папята, кожухи, коші, колиски, в яких сплять оловяним сном немовлята, над котрими уганяють ся цілими роями чорні мухи, сїдаючи на збідоване личко. Знову позаду воза підстрибує теля поперіщене ударами нагайки, між тим коли жінка поводить запрягом, якої голова спухла від разів козацької нагайки. З провола посуваєть ся отсей похід людий й возів при гуку армат у день і в ночі, ранком і в саме горяче полудне...

Армати гудуть а дош паде, паде цілїсенький день 2 і 3 вересня. Ми „в тихій поготівлї до походу“. Ми—значить наш штаб і я... Табор у запрягу стоїть, конї посідлані, — на попонї... День та ніч у поготівлї на майданї Берестечка. А на замку, в комнатї шефа ґенерального штабу світило ся нинї до другої години в ночи, а від 5 години з рана світить ся знову.

Москалї усадовили ся по другому боцї Стиру. Що більше, вони продерли ся коло Демидівки між віденською дивізією а її північним крилом, коло сусїдної ґрупи утворили пролом.

Се були бурливі хвилї...

Все-ж таки віденська дивізія не далась... Вольфратська інфантерія кріпко держала ся на південному крилї коло Доброводів, де надпоручникови Парадейзерови вдало ся взяти московські окопи коло Станислави. Знову північне крило „Deutschmeister-ів“ бороло ся в болотї майже по пояс, але з малими втратами. Однак все щасливо проминуло, а Москалї подали ся під Дубно.

Дивно — все те прочував я на кілька годин перед подіями, але дізнав ся про все пізнїйше, коли небезпека минула. І я був в „тихому поготівлю“, се значить, не вільно було минї покидати кватири“.

Моєю кватирою була католицька парохія. Роїло ся тут від молодих дївчат-Польок, які шукали собі захисту перед уступаючими московськими салдатами, тому втїкли на приходство. І добре нараяли їм люди, бо козаки забрали тільки дзвін, не торкнувшись зовсїм ні костела, ні приходства. Впрочім костел не мав тепер вірних, бо дїдич з двірською службою втїк, а решта населеня Берестечка се самі Жиди й православні. Парох опроваджував мене по свойому костелї, се гарна, велика святиня з мраморними статуями та золоченими свічниками. Зі здивованем глядів я на рідко мистецький образ Христа з чорним лицем, з довгим чорним волосєм в дорогоцїнних брокатних ризах зодягнений.

Коли наше поготівле трівало вже другий день, пішов я до найблизшого купця, купити папіроску. Склеп був замкнений. Але купець запросив мене до дому, бажаючи відступити минї тютюн зі своїх власних запасів.

Увійшов я у хату, купець зариґлював штабою двері. Тут сиділа ціла його родина й сусіди — около 12 осіб. Купець робив папіроски власними руками і заклеював їх своїми устами. Очивидно я протестував, що прецїнь таких папіросок курити не буду.. Та дарма!...

Вкінцї зневолено мене сїсти. Дочка купця, красуня чотирнайцять або пятнайцять-лїтня, говорила зі мною по нїмецьки. Розказувала, що ходить до ґімназії в Петербурзї...

— Ох! закликав я, — сього не знав я, що...

— Що жидівки вчать ся в Петербурзї“ — докінчила. „А прецїнь... Правда, тодї коли замельдують ся як проститутки“.

Сказала те слово з таким супокоєм, немов говорила про якесь загальне усліве своєї школи.

Знечевя озвав ся купець:

— Добродію! Прошу вас потїшити! Не-

Шінґарев сказав, що Вільзонови подиктували ноту торговельні інтереси Америки. Щоби Америка прилучила ся до одної з воюючих сторін, се мало імовірне, бо се мусіло би викликати непорозуміне між Америкою а Японією.

Франція не дасть відповіди на ноту.

ПАРИЖ. „Petit Parisien“ доносить, що французьке правительство рішило не відповідати на ноту, бо не може так довго розпочинати переговорів, як довго війська противника находять ся на французькій землі.

Акція невтральних дипльоматів.

АМСТЕРДАМ. З Нового Йорку доносять, що дипльомати невтральних держав на вістку про мировий виступ Вільзона заявили, що підопруть як найенерґічнійше його акцію.

Години Браїли почислені,

ВІДЕНЬ. Судьба Браїли вже пересуджена. Упадку сеї так важної під кождим оглядом позиції треба сподіватись кождої хвилї. По сфорсованю лінії Issacea-Macin з одного боку, а по упадку Rimnicu-Sarat з другого, здобутє Браїли не підпадає вже жадному сумнївови.

Жофр маршалком Франції.

ПАРИЖ. Правительство постановило надати ґенералови Жофрови в признаню його заслуг достоїнство маршалка Франції.

З приводу відповіди на ноту Вільзона.

ВІДЕНЬ. Дневники пишуть про відповідь Австро-Угорщини на ноту Вільзона, що вона є висловом нашої щирої волї, а рівночасно доказом, що осередні держави своїм мировим предложенєм старали ся щиро спровадити мир. Не наша слабість, як каже коаліція, а сила є причиною нашої готовости до мира, бо продовжуванє війни не може нічого змінити у фактах створених на нашу користь.

З цілим довірєм ожидаємо також дальших боротьб. Осередні держави почувають ся однак до обовязку супроти своїх народів зробити всьо, що тільки дасть ся погодити з їх управненими інтересами, аби покінчити пролив крови, коли се взагалі можливе. Становисько відповіди, що в цїли нарад над покінченєм війни мають зібрати ся воюючі між собою, є рівночасно щасливо сформулованим висловом почувань народу.

Коаліція не може тепер нічого відмовити осередним державам, чого не відмовила би також президентови Вільзонови. Предложене дає почвірному порозуміню ще в останній хвилі нагоду завернути з честю з дороги злочину війни на дорогу відбудови цивілїзації.

Анґлійська завзятість.

БЕРЛІН. Дохожденя німецької військової адміністрації в Румунії виказали, що Анґлїйці установили осібну комісію для знищеня цілої нафтової области, а сьому знищеню перешкодив тільки скорий прихід військ осередних держав.

Міністер Шпіцмілер про наслідки війни.

ВІДЕНЬ. Міністер скарбу Др Шпіцмілер приймаючи урядників міністерства, сказав: Війна мусить мати вплив на фінансову господарку держави. Вона впливає рішучо на політику монетарну, буджетову і податкову. Найважнійша річ се поправа монети. Конечно цілком наново упраздинити державну господарку на всїх полях. На населенє треба впливати виховуючо в напрямі обмежуваня злишних видатків. Правительство не забуває про конечність управильнення всему цін. Конечна реформа адміністрації, більша самостійність урядників і почутє відвічальности. Проценти воєнних позичок мусять найти покрите в нових доходах. Податкова політика мусить дбати про справедливий розділ нечуваних воєнних коштів.

Стан румунської армії.

ЛЮГАНО. „Stampa“ пише: В найлїпшім разі румунське військо розпоряджає ще 100.000 до 150.000 жовнїрами. Се число дасть ся може при дуже сприяючих умовах подвоїти масовою рекрутацією в Молдавії, о скільки вдасть ся удержати лінію Серету. В початках війни мала Румунія 450.000 жовнірів.

Початок кінця.

КОЛЬОНІЯ. „Köln. Zeitung“ доносить з Вашінґтону, що демократичний сенатор Stone заявив в розмові, що нота Вільзона означає початок кінця війни.

З Греції.

ЛЮГАНО, Грецькі війська, між ними й ті, що находили ся доси в околиці Атен і части дивізії з Превези, переправили ся вже через Коринтський пролив.

Занятє Рімнікуль-Сарат.

БЕРЛІН. В Великій Волощині занято Рімнікуль-Сарат.

НОВИНКИ.

— Памятайте на „Фонд Народної Оборони“! Зрозуміте преважну, переломову історичну хвилю, яку переживаємо! Дайте спромогу провідникам народу вести незалежну справді народну політику. Свої лепти — кождий після змоги присилайте на адресу президента Укр. Парл. Репрезентації Ю. Романчука (Wien I. Parlament).

— Іменованє Українця. Сахрин Иосиф ц. к. офіціял уряду льотерійного у Львові (тепер в Берні) зістав іменований старшим офіціялом в IX. рандзі.

— Відзначеня Українців: Семенюк Василь, господар з Каменки на Буковині, тепер при будівничій компанії на східнім фронті, зістав відзначений зелїзним хрестом заслуги на стяжці хоробрости; при тяжкій артилерії 43 полку відзначені: Іван Кінах, срібною медалию II. кляси, Михайло Космій бронзовою медалию, Іван Сокалюк зелїзним хрестом, Петро Шевчук бронзовою медалию, Нижник бронзовою медалию, Дмитро Дутка зелїзним хрестом заслуги.

— Цїсарська пара на святах. Цїсарська пара святкувала Різдво у вілї Вартгольц коло Райхенау. Цїсар Карло і цїсарева Зита прибули зі своєю дружиною до Паєрбах в суботу о год. 3 ій по полуднп, а відти поїхали до цїсарської вілї. — Святочного прийому не було, бо цїсарська пара бажала провести свята тихо. Цїсаря привитали з родичами удали ся Цїсар і Цїсарева на прохід. Цїсарева відвідала дїточу школу в Едлях, де роздала дїтям дарунки і вписала своє імя в пропамятну книгу. В недїлю провела цїсарська родина свято в тіснім кружку, а дня 26. вернув Цїсар з Цїсаревою до Відня.

— Відзначенє капітана підводної лодки. Капітан поручник Валентінер, котрий своєю лодкою затопив 128 кораблїв поемности разом 982.000 тон, одержав ордер pour le merite.

— Кондолєнція перського парляменту. До Будапешту надійшла спізнена кондоленційна депеша перського парляменту, що радить в Керманшаґ, вислана з нагоди смерти Цїсаря Франца Иосифа. Перський парлямент висказує угорському парляментови щире співчутє по причині невіджалованої смерти, а рівночасно бажанє, щоби австро-угорське оружє віднесло остаточну побіду.

— Перед коронацією на Угорщинї. Дня 27. с. м. прибув вже Цїсар Карло з Цїсаревою до Будапешту. Столиця Угорщини була святочно пристроєна. На двірци привитав Цїсара ґр. Тіса і бурмістр Будапешту.

— Новий перегляд всїх уроджених в р. 1898—1892. З порученя найвисшої власти відбудеть ся новий перегляд обов заних до служби в загальнім ополченю, уроджених в лїтах 1898 до 1892, як підданих австрійських, так і чужих, котрі не будуть могли виказати ся документами що до своєї приналежности, без огляду на те, чи до сеї пори були вже обовязані до перегляду, чи задоситьучинили тому обовязкови, чи були признані за спосібних або неспосібних до служби в загальнім ополченю. Сї всї мають зголосити своє місце побуту в маґістратах або громадських урядах до 4. січня 1917 р., перегляд відбудеть ся від 15. січня до 5. лютого 1917 р.

— Ґрамофон в трамваях. Останними днями заведено на трамвайних лініях в Ліверпули новість, що має бодай в части заступити кондукторів і улекшити їм працю, а се грамофони, розміщені по возах, котрі в відповідній хвили викликують на перестанках назви сусїдних улиць і дорогу перерви в їзді.

— Нещаслива пригода. Позавчера подали ми вістку про нещасливу пригоду в родині команданта міста. Нині маємо вісти, що все є на добрій дорозї і пострілена пара находить ся в станї реконвалєсценції. Маса людий було в команді міста, щоби розвідати ся дещо про стан здоровля ґенерала Рімля. Між иньшим були: дир. поліції Райнлендер, комісар Грабовський і радник Цоль.

— З книги формальностий. Суд краєвий у Львові запорядив конфіскату майна Івана Петровича, судії зі Сколього як підозрілого о злочин проти воєнної сили держави. Петрович був відомий москвофіл з часів перед війною,

їздив з Москалями в часї наїзду, виголошував палкі промови з нагоди „освободженія подъяремной Руси“.

вже-ж Москалї не вернуть ся? Правда, ми визволені?.. На все?!

А хор трівожних голосів, майже через плач лебедів:

— Пане! прошу нас потїшити!

І сам не знав я, що відповісти їм.

— „Глядіть лише!“ Купець прискочив до вікна й показав з острахом на вулицю. „Ваші табори вертають“.

І справді! Були се порожні вози, які вертали по новий провіянт, щоб відвезти його на фронт.

Напроти полевого шпиталя, коло склепу виладовувались ранені з під Демидівки. Першим з ранених, якого я побачив, був капітан „Deutschmeistr-ів“, Неделя з перестрілом в стегно. Один жовнір з трену зняв капітана з воза і заніс на руках до ліжка. Капітан був у бадьорному настрою, і весело оповідав про те, що на фронті йде все добре. Другий ранений офіцир, др Денк був ранений в ногу, він сміючись показав глядачам сліди крови й перестрілений плащ. Кадет, якого не знаю, зіскочив сам з воза й підчимчикуючи на одній нозї пошкандибав до шпиталя. Всї, всї веселі. Лікарі називають подібні ознаки радости після перебутих небезпек „евфорія“, вона характеристичною чертою людий, які повертають з бою, будь він ранений, чи цілий, радїє, що перебув щасливо бій. Тільки ранені, які наслідком упливу крови цілковито обезсилені, дивлять ся байдуже, хоч почувають ся визволеними з окопів, — чують ще біль..

Надпоручник Айхлер й цуґсфірер Кершбавм, здаеть ся як тяжко ранені, дістали ся до російського полону. Хоробрий поручник Камерльогер упав...

Перед полевим шпиталем ждала на мене вигукуюча юрба. Напеpед галицькі мужики, котрим забрали Москалї худобу. Тиснули ся до мене, віруючи кріпко, що наше військо відбере Москалям їх худобу й поверне правдивим властителям, значить ся отсим галицьким-селянам-Українцям. Я якраз повинен повести їх сейчас до „ласкавого пана“ ґенерала. Ледви насильно видер ся я з рук прохаючих селян, — аж попав опять в руки купця та його сусїдів.

— Пане! — кликали вони. „Тут стоїть написано, що хто зірве телефонічний дріт, буде розстріленим“.

— Ну, так!... очевидно... І?...

— Саме перед нашим домом впав з бальконy цїсарський телефонічний дріт. Буря повалила його...

— Ну, то підоймiть нещасний дріт зі землї, і положіть його ради Господа, на бальконі!

— Не смїємо сього зробити, не відважимо ся... Хай всхне рука, яка зважить ся торкнути ся дроту. Ходіть пане!

Товпа налягала на мене, поки я не помістив телефонічного дроту наново на бальконі.

Так було на початку вересня минувшого року в Берестечку над Стиром: біда, трівога й смерть... —

— **Зелізнича катастрофа.** Дня 27 с. м. над раном лучила ся зелізнича катастрофа на шляху Старява-Хирів, яка спричинила досить велику матеріяльну шкоду. До жертв в людях на щасте не прийшло. Було кілька випадків незначних контузій. Поважнійше ранений один зелізничник, який дізнав зломаня одного передрамени.

Зелізнича дирекція почала енерґічне слідство в цїли викритя виновників нещасливої пригоди.

— **До наших Вп. предплатників, в Боснії і Герцеговині.** Отсим повідомляємо наших предплатників в Боснії і Герцеґовині, що від 1. січня 1917 р. почавши, предплата нашої часописи, яку висилаєть ся до Боснії і Герцеґовини, буде виносити річно 37 кор., ½ річно 18 кор. 50 сот., ¼ річно 9 кор. а місячно 3 кор. тому, що оплата почтова поодиноких примірників до повисших країв буде виносити 3 сот. а не як дотепер по 2 сот.

Лягли головами.

Антін Борщ Укр. січ. стрілець — як подає офіціяльна листа втрат Леґіону У. С. В. — поляг в битві під Потуторами коло Бережан 3 вересня 1916 р. Нестало більше одного щирого робітника на зарослій бадилем й бодяками українській ниві, нестало одного з тих, котрих виждав народ собі до помочі...

Над його могилою чорний ворон краче, веть ся тихий — придавлений плач спустошіня, а сум й жаль стелить ся довкруги, як сірий — тріючий ґаз по полі... А поруч його могилки сумують десятки — сотки иньших його товаришів, що враз з ним продали дорого своє молоде житє...

Спи незабутний друже. Ти сповнив свій обовязок, віддав усе, що мав, дорогому народови, бо й що-ж більше міг Ти віддати над житє?

Борців, що принесли себе в жертву в обороні загалу, ніколи не забуде світ!...

(УСС. А. Б.).

Бібліоґрафія.

Шляхи ч. 19—22. Зміст: Дмитро Донцов: Чи кінець комедії? — Лесь Мартович: Народня ноша (опов.) — Ґергарт Гавптман: Затоплений дзвін (IV. дія). — О. Залеський — О. Олесь: Пісня борців. — Михайло Яцків: Танець тіний (II. часть далї). — Микола Голубець: Нариси з історії українського мистецтва (III. Мистецтво Литовсько-українського періоду) — Василь Щурат: Чи ти пропав? (поез.) — Др. Степан Балей: З психольоґії творчости Шевченка (кінець). — Андрій Бабюк: Діти смерти (нарис). — Гайнріх Гайне: З пісень. — Ілля Ріпин. — Антін Лотоцький: Стрілецька Січ (поез.). Володимир Прудкий Боротьба зі смертю (нарис). — Іван Калинович: Польські причинки по українознавству (далї буде). — Лесь Новіна Розлуцький: Записки до літописї Українського Січового Війська (далї буде). — Дмитро Донцов: Пятий падолиста. — Дві проклямації. — Загальні записки: Мілюков і українська справа; З приводу траґічної смерти ґр. Штірка; На вершинах „научної“ іґноранції і тенденційности. — Микола Голубець: Requiem (поезія) — (f) Не нова тема. — І. К—вич: Преса з приводу смерти Івана Франка (кінець. — Живий труп (З приводу веґетації театру).

ОПОВІСТКИ.

Пятниця, дня 28. грудня 1916.

Нині: 29. грудня гр.-кат. Аггея, римо кат. Томи еп.

Завтра: 30. грудня гр.-кат. Даниїла, римо-кат. Давида.

Виказ жертв

на захист для недужих Українських Січових Стрільців у Львові вул. Петра Скарги ч. 2 а. зложили отсі Вп. Добродії в коронах:

В лютім 1916: О. Чипанська Ростоки 10, о. В. Винявський Вікняни 30, Левицька Львів 6, в марті: о. С. Ступницький Торговиця 10, діти захоронки город. пер. 2·51, Р. Мороз 4, О. Вовк Ростоки 10, укр. пар. в Зеленій 25, І. Легко Загіречко 10, персонал зелізничий Кульчиці 5·50 і 13, І. Филипович Львів 10, О. Файґель Новиця 4, І. Чиж Ряшів 6, А. Боцюрків Тлусте 10, о. П. Савицький Грушів 22, І. Грабар Бутини 186, А. Костишин Тарнів 10, о. О. Ґоцький Двірці 5, о. П. Савицький Грушів 14 і 17·30, о. М. Козак Трибоківці 10, Ком. черв. хр. Ляцке шляхоцьке 106, гром. Пикуличі 245·40, гром. Бушковичі 61·92, гр. Бушковички 52, гр. Перекопана 13·20, гр. Новосілки 139, гр. Селиска 40, гр. Тисова 77, Чит. Просвіти Бушковички 16, ур. податк. Перемишль 50, К. Авдикович 10, А. Ярема 10, М. Яремова 5, надпор. О. Левицький 6, І. Ґенґало 4, Ліцеантки інституту в Перемишли 147, гр. Поздяч 200, гр. Накло 60, С. Кабаровська 5, Два дух. питомці 11, Бушковички з коляди 26, о. Рибчак Домажир (зб.) 80, гр. Сопота 40, о. Р. Охримович Урич 10, Др. Л. Озаркевич Городок 10; в цвітни гр. Томашівці 10, гр. Підгорки 30, гр. Негівці 20, зб. парохіян Домажира 65, Др. Як Янів 2, через адм. „Діла“ 225·55, збірка Устє Зелене 550, гр. Красів 50, Рада пов. Кулуш 150, гр. калушського пов. через Раду пов. 50·92, через канцел. митроп. консисторії 364·67; збірка Зелів 60, О. Дорош Милятин (зб.) 113, Др. Б. Овчарський 30, Др. Станько 50, Кунта Гаєва Мокротин 10, збірка в Мокротині 76; в маю: о. Скобельський Жидачів 115·50; К. У. С. П. Перегінсько 100, М. Павлюк Зелів 6, П. Климко (зб. шкільної дітвори в Заваловї) 100, Бр. Мартинович з учениками і ученицями шк. нар. 8, зб. Домажир 17·60, зб. Зелів 26·35 і 1·70, К. Загородна Жорниска 2, М. Хацко Домажир 1, уряд парох. в Лавочнім 166·73; в червни: о. Цалевич Лозина (зб.) 11·20, о. Рибчак Домажир (зб.) 14·60, о. Целевич Лозина (зб.) 20, о. Мармош Ясниска (зб.) 70·61, з пушки Вороцїв 13·48, о. Целевич Лозина 15, І. Колодій Зелів 10, гр. Зелів (зб.) 10, о. Михайлів Вороцїв (з акаф.) 20, III. „б“ уч. сем. 2·40; в липни о. Адам Рокітно 25, о. М. Гірняк (зб. в Боровім) 31, Коцебівна Перемишль 75; в серпни: Й. Вендзїлович Березднівці (зб.) 52·10, І. Ванівна (зб.) 3.42; в вересни: о. Якубів Серептів 106·45, о. Рибчак Домажир (зб.) 20, Брат Климентій 100; в жовтни: гр. Підберезці (зб.) 130·20, о. Еліяшевський Зашків (зб.) 40, о. А. Пеленський Лисятичі (зб.) 30, о. І. Садовський Глїбовичі вел. (зб. 20, о. А. Твердохліб Краковець (зб.) 31·54, о. А. Добрянський Волосянка 5, о. П. Стукач Смільник (зб.) 25, о. А. Онуферко Дубровиця 23, о. І. Шевчик Лїнина мала (зб.) 10, о. В. Вербенець Сгібно (зб.) 10, п. Коцебівна Перемишль 75; в падолисті: о. Е. Радкевич Гаї (зб.) 22, о. І. Скрипчук Підярків (зб.) 40·87, І. Вендзїлович, Березднівці (зб. 8, гр. Випів (зб.) 7·98, гр. Добряни (зб.) 9·20, о. Базюк Сараєво 46 корон.

Послїдні вісти.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 28 грудня 1916.

На східнім фронті.

Фронт маршалка пільного Макензена.

Союзні війська ґенерала Фалькенгайма побили Росіян під Рімникуль Сарат. Вчера неприятель пробував ще раз ставити опір на південний захід і на південний схід від міста і підприняв кілька масових наступів, щоб дещо висвободити ся. Ворожі лінії переломано в кількох місцях. Неприятель відступив. В погоні пішли ми за місто Рімнїкуль Сарат. Також на узгірях на північний захід від здобутого міста відступили Росіяни перод баґнетами австро-угорських і німецьких військ. Вчера полонено 3.600 жовнярів, від початку битви понад 10.000.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

Коло Зоосмезе і в горах дальше на південний схід зростає битва. Наші летуни струтили в тій области граничній два ворожі літаки типу „Фармана“ а двох иньших ворожих боєвих летунів приневолили спустити ся. Наші становиська на відтинку Месті Канешті були острілювані російськ ю артілєрією.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

Нїчо важного.

На італійськім і півд.-східнім фронті.

Не приключило ся нїчо замітного.

Заступник шефа Ґенерального штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

Деякі відтинки фронтові у Фляндрії і в колїні ріки Сом були хвилями дуже сильно острілювані. Діяльність воздушних сил оружних була дуже оживлена. У воздушній борбі і в наслідок арматнього огня стратив неприятель 8 літаків.

На східнім фронті.

Фронт ґенерала пільного маршалка князя Леопольда Баварського:

В кількох місцях фронту залога наших окопів відперла атаки російських відділів.

Фронт ґенерала полковника арх. Йосифа:

На Ледовій, в Карпатах лїсних німецькі стрільці відперли в борбі на ручні ґранати сильні російські стежі. У відтинку Месті Канешті кілька разів був сильний арматній огонь. В горах коло долини рік Ойтос і Путна боєва діяльність побільшила ся.

Фронт маршалка пільного Макензена:

День 27 грудня приніс 9 армії ґенерала піхоти Фалькенгайна цілковиту побіду в битві під Рімнїкуль Сарат над Росіянами, які сюди прибули на оборону Румунії. Неприятель випертий дня 26 с. м. пробував протинаступами великих мас відзискати втрачений терен. Наступи ті не повели сь. Пруські і баварські дивізії піхоти поспішили за відпливаючими масами ворожого війська — розбили його становища свіжо збудовані в ночи і посунули ся поза Рімнїкуль Сарат.

Рівночасно дальше на полудневий схід німецькі і австро-угорські війська переломили сильно укріплені російські лінії, відперли і там нагальні протинаступи виконані на крило і боручись, посунули ся дальше в північно-східнім напрямі. Неприятель потерпів знов в тій борбі великі кріваві втрати. Бранців полонено вчера 3000, добича виносить 22 скорострілі. Число бранців полонених 9. армією в боях під Рімнїкуль Сарат виносить загалом 10.220 Ро-

сіян. В области дунайської армії вели ся вчера лиш частинні борби. В Добруджі удалось болгарським і турецьким військам випертиРосіян з укріплених становищ на узгірях на схід від Мачіна.

Фронт македонський:

На північний схід від озера Дойран кілька англійських чет по сильнім огневім приготованю наперло безуспішно на передні болгарські стежі.

Перший ґенеральний квартирмайстер Людендорф.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Оголошеня.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Ізидор Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19.